

LA CULTURA FISICA EN LA GRECIA CLASSICA

(Continuació)

Per JOSEP SOL

LA LLUITA

A Atenes es lluitava a la Xista o pòrtic cobert, el cos enterament nu, untat d'oli i empolsat d'avena fina.

La parella s'enllaçava. Per ésser vencedor, calia fer caure l'adversari tres vegades. El vençut confessava la seva desfeta aixecant un dit en l'aire.

Segurament el lector haurà vist alguna vegada una reproducció dels lluitadors dels Uffici a Florència. Un d'ells acaba de fer caure el seu adversari, però aquest encara es pot aixecar. Idèntics en bellesa, aquests dos lluitadors demostren com els grecs sabien embolcallar de gràcia la força.

En un diàleg entre Soló i l'Escita Anakasis, es troben indicacions precises: «per cadascun dels exercicis hem establert mestres», ens diu. I a continuació descriu d'aquesta manera la joventut de la palestra: «No tenen ni el greix pesant, ni el color passat, ni la magror pàl·lida; els nostres joves són embrunits i torrats pel sol..., no en veieu cap de magre, cap de gras. Tots tenen les proporcions d'un cos ben dibuixat: l'excés de carns s'ha fos amb les suors. El qui fa l'aventador amb el blat, els nostres exercicis ho fan amb el cos dels jovencells».

L'escriptor de Samosata posa en boca d'un personatge aquesta descripció de la palestra: «Els uns, estretament abraçats, fan una clau de cama; d'altres s'estrenyen amb força i es dobleguen com vímet; d'altres, finalment, es rebolquen pel fang, rodolant com porcells. Vet ací que l'un eleva el seu adversari per les cames, el tira a terra, es precipita sobre seu, li priva d'aixecar-se, l'empeny en el fang, li fa pressió sobre el ventre amb el genoll, li aplica el colze a la gorja i ofega ja al malaurat, qui, picant-li a l'espatlla, li prega amb insistència, jo crec, de no ofegar-lo del tot... Altres, en la part descoberta del pati, es lliuren als mateixos exercicis; només que aquests no s'enfonsen en el fang; tenen un sot ple d'arena, que s'escampen a grapat els uns sobre els altres, gratan-se la pols com el galls».

«L'arcont, que hom reconeix per la túnica de púrpura, els excita mentre que altres salten com si correguessin; s'aixequen i donen cops de peu en l'aire...»